

зволи на полковника да го търси и да го земе съ себе си. Полковника заповѣда сега да ся прѣгледва всяка кѣща, и тѣй всѣкый патъ, всѣкый сѣнджкъ, всяка конюшница, всѣкый плѣвникъ и сѣвникъ ся търсеше и бодеше ся съ Испанскы саби и копия. Тази работа ся продължи двѣ седмици, и Бренць всѣкый день чюваше отъ нѣщо отъ онова кое-то приказвахъ чловѣци-тѣ за произшествіе-то кога-то минувахъ кѣщж-тѣ въ кож-то ся намѣрваше, и съ всичко-то си сърдце ся съгласяваше съ онова кое-то жены-тѣ приказвахъ всяка сутрина една на другъ: «Слава Богу, не го намѣрихъ още.» Най-сетнѣ дойде врѣме за обыкаленіе-то на кѣщж-тѣ въ кож-то ся намѣрваше Бренць, кой-то лѣжящъ на колѣна-та си и молящъ ся, чюваше чюканіе-то на оржжія-та, и шюмящи-тѣ войскари, кои-то прѣминувахъ прѣзь кѣщж-тѣ отъ стажъ въ стажъ, и най-сетнѣ ся приближихъ и до мѣсто-то гдѣ-то бѣше той скритъ. Каквы трѣбува да сѣ были негови-тѣ чювства, кога-то той чюваше какъ прѣминхъ край-тѣ на сабж-тѣ прѣзь дърва-та натрупаны прѣдъ него, и веднѣждъ даже бѣше принуденъ да ся дрѣпне на едикъ странжъ за да избѣгне край-тѣ на сабж-тѣ! Най-сетнѣ слѣдъ като прѣгледяхъ всичко той чюваше заповѣдъ: «Идѣте си, нѣма го и тука!» Полковникъ-тѣ ся убѣди че Бренць не ся намира въ Штутгардтѣ и оттегли ся. Но най-чюдно-то въ това събытіе не съмъ казалъ още, т. е. какъ Бренць ся прѣхрани прѣзь тѣзи двѣ седмици. Както на